

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

CYKLUS ILUSTRACÍ

PODLE LITERÁRNÍ PŘEDLOHY KNIHY KRÁL ŠEDÝCH MEDVĚDŮ

Jana Svobodová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

CYKLUS ILUSTRACÍ

PODLE LITERÁRNÍ PŘEDLOHY KNIHY KRÁL ŠEDÝCH MEDVĚDŮ

Jana Svobodová

Vedoucí práce: Doc. ak. mal. Josef Mištera
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

**Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených
pramenů a literatury.**

Plzeň, duben 2015

.....
podpis autora

OBSAH

1	Mé dosavadní dílo v kontextu specializace.....	1
2	Téma a důvod jeho volby.....	4
3	Cíl práce.....	6
4	Proces přípravy.....	8
5	Proces tvorby.....	11
6	Technologická specifika.....	12
7	Popis díla.....	13
8	Přínos práce pro daný obor.....	14
9	Silné stránky.....	15
10	Slabé stránky.....	16
11	Seznam použitých zdrojů.....	17
	A) Knižní a periodická literatura	
	B) Internetové zdroje	
12	Resumé.....	18
13	Seznam příloh.....	20

Motto: „Největší vzrušení při lovu není zabít, nýbrž nechat žít.“¹

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Začnu asi trochu netradičně a povím něco ze svého dětství. Možná to bude znít trochu zvláště, ale myslím, že pro pochopení mého přístupu k ilustrování je to docela důležitá informace. Totiž — mé vůbec nejstarší „ilustrátorské“ pokusy spadají do tohoto období.

Samozřejmě, jako asi všechny děti, jsem i já ráda kreslila všechno možné. Jakmile jsem se naučila číst, louskala jsem jednu knihu za druhou a při té příležitosti jsem často objevovala spousty ilustrací. Některé od ilustrátorů jako Květa Pacovská, Josef Čapek, Helena Zmatlíková, Jiří Trnka, ale i třeba ty od Walta Disneye a mnohých dalších. Některé jsem velmi obdivovala a důsledně se je snažila napodobovat, ale pak tu byly ještě další, které jsem nedokázala vstřebat. V těch jsem objevovala „chyby“ které mi nedávaly spát. Dnes vím, že v některých případech šlo o ilustrace od známých a uznávaných ilustrátorů, ale v té době jsem řešila jen otázku „Líbí — nelíbí?“. Obrázky se mi zdály být takové temné, děsivé nebo smutné. U některých mě rozčilovaly „zdeformované“ proporce postav, obličejové rysy a podobné věci. A tak jsem se chopila pastelek a s mesiášskou ideou „zachránce“ české ilustrátorské scény, jsem své oblíbené knížky začala ilustrovat sama. Vyzbrojená předsevzetím překreslit všechny ty „nepovedené“ a „odfláknuté“ ilustrace, které mi jen kazí dobrý pocit z příběhu. To tedy byly moje první ilustrátorské pokusy.

Časem se přirozeně můj vkus ještě hodně proměnil, ale kdesi v hloubi duše mi přesto zůstal ten počáteční zápal a touha přeilustrovat všechny ty „nepovedené“ knihy. Tato vize mě provází už od dětství a i když jsem svůj názor na mnohé ilustrátory přehodnotila, je tu stále určité procento dobrých knih, u kterých, dle mého názoru, vydavatel neměl šťastnou ruku při výběru ilustrátora. K tomu se přidala ještě velká hromada knih, které mě během let nějakým způsobem oslovily a zasáhly. Nechci, aby to vyznělo, že mým záměrem je přeilustrovat kompletně všechny zmiňované knihy. To by byla dost zcestná myšlenka, a ani to není v silách jednoho člověka. Spíš bych chtěla touto cestou osvětlit, jaké jsou vůbec pohnutky, které mě k ilustrování přivedly a stále vedou, abych vysvětlila, jaké povahy je ono tvůrčí pnutí, které mě nutí malovat a kreslit.

¹ Curwood, s. 1.

Abych ale se posunula dál... V návaznosti na mé „předsevzetí“ jsem později na střední umělecké škole, začala ilustrovat pohádku od H. Christiana Andersena — Malá mořská víla, která mě naprosto uchvátila svou poetičností a křehkou lyrikou. Také jsem se pustila do dětského básničkového leporela o zvířatech. V obou případech šlo o práci s pastelkami. Tato technika mi naprosto vyhovovala svou jemností a precizností.

Protože mám sklony k realistické kresbě, dostala jsem se k ilustrování naučné ztezky. Šlo o sérii detailních, popisných ilustrací různých druhů stromů vyskytujících se v Černické oboře u Bechyně. Každý jednotlivý strom je zachycen jak v celkovém pohledu, tak v detailním záběru na list, plod a květ. Byla to moje první zkušenost s typem encyklopedické ilustrace. Tuto „praxi“ jsem rovněž následně využila jako součást své maturitní práce, ve které jsem tvořila kolekci poštovních známek. Protože jsem studovala obor zaměřený na grafiku a propagaci, nebylo příležitostí k ilustrování tolik, kolik bych si přála.

Nicméně i tak se občas naskytl možnost ilustrovat. Šlo konkrétně o dvě kratičké knížky, pro malé děti, které měly sloužit jako učební pomůcky pro výuku angličtiny. Svým zaměřením i povahou nedovolovaly příliš velkou tvůrčí invenci, ale přesto mi tato zkušenost velmi pomohla v tom, že jsem zjistila a ujasnila si, jakým směrem se má a nebo naopak nemá, můj výtvarný projev ubírat. Jak už jsem zmiňovala, studovala jsem propagační grafiku, ale během těch čtyř let jsem postupně zjistila, že tento obor asi nebude pro mě tím pravým a rozhodla jsem se jít studovat ilustraci na FDU do Plzně. Když jsme zde, jako jednu z prvních semestrálních prací, dostali za úkol vytvořit návrhy upomínkových předmětů pro Plzeň 2015, přiznám se, chvíli jsem trošku pochybovala, jestli jsem se rozhodla správně, ale naštěstí příležitostí ilustrovat se za následující tři roky naskytl ještě dost a mohla jsem se tak věnovat tomu, co mě baví. Navíc za velmi obohacující považuji seminář knižní vazby, který mi zase o něco víc rozšířil obzory a přidal dovednosti. Přínosné byly klauzurní práce na téma autorská kniha, kdy jsme měli vytvořit celou knihu. Včetně vazby, typografie a ilustrace. I když první pokus nevyšel úplně přesně podle mých plánů, naučila jsem se vnímat knihu jako celek a to považuji za hodně důležitou věc pro práci ilu-

strátora. Co se týče techniky pohybovala jsem se v rozmezí od suchých pastelů, přes perokresbu, akvarely, lavírovanou tuž kombinovanou s perokresbou až po jednoduchou kresbu tužkou.

Mojí první „velkou láskou“ byl akvarel. Při malování obrázků knihy o Eskymácích jsem se dostávala do nových, mnou neprobádaných končin možností této techniky. Na střední škole jsem se účastnila výměného pobytu v Trentu, kde jsme na tamní střední umělecké škole (mimo jiné) zkoušeli batiku voskem. Při práci na akvarelech jsem si na zkušenost s batikováním vzpomněla, a tak mě napadlo vyzkoušet stejný princip při tvorbě akvarelů. Vykrývání určitých míst voskem mi velmi usnadnilo cestu k realizaci mé představy. Tato technika se mi moc líbí a určitě se k ní zase někdy vrátím.

Při práci na výstavě „Bahno, Bída, Bohémové“, jsem zase zkoušela možnosti perokresby a linky vůbec. Na chvíli jsem se tak trochu vrátila ke grafice a perokresby dokolorovala v počítači.

Ve druhém ročníku jsem se přihlásila na třídní workshop pod vedením italské umělkyně Marcellly Brancaforte a zkusila si práci s lavírovanou tuší a perokresbou. Vznikla malá knížečka s lesní tematikou. Díky tomuto workshopu jsem o trošku víc pronikla do práce s kompozicí a do tvoření „z hlavy“. To bych také chtěla postupem času vložit do svých prací v co největší možné míře.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Začátkem minulého semestru jsem promýšlela spoustu možností, co bych chtěla ztvárnit jako svou bakalářskou práci. Od začátku jsem měla jasnou představu o tom, že chci dělat jen ilustrace. Výstupem by následně byl soubor ilustrací podle literární předlohy. Chtěla jsem si hlavně vyzkoušet práci, kdy se můžu soustředit jen na čistě ilustrátorskou stránku věci, kdy se už nebudu zabývat úpravou typografie a celkovou vazbou knihy. Z tohoto důvodu jsem se také, po zralé úvaze, rozhodla ilustrovat knihu od J. O. Corwooda, Král šedých medvědů.

Knihavypovídá příběh dvou medvědů: starého medvěda grizzly jménem Thor a osiřelého medvídka Muskwy. Paralelně s tím se tu odehrává příběh dvou lovců, kteří se Thora snaží ulovit. Kniha je jakousi zповědí autora, který se psaním o svých zážitcích z lovu snaží alespoň symbolicky odstranit škodu, kterou svým nerozvážným štváním a zabíjením zvířat napáchal. Líčí reálné situace ze svých výprav, mluví o životě medvědů ze Skalistých hor v Kanadě. Jak sám říká, jeho vyprávění nevyžaduje zvláštní spisovatelské schopnosti, protože jde v podstatě o přepis skutečných událostí tak, jak je zažil. Velmi si dává záležet na pravdivosti uvedených informací jak faktografických tak zoologických a botanických. Často uvádí místní názvy různých druhů zvířat a rostlin a jakoby mimoděk pak zmiňuje třeba to, jaký je rozdíl mezi tlapou medvěda grizzlyho a tlapou černého medvěda. I když by se teď mohlo zdát, že kniha je pouze jakýmsi dokumentárně naučným sborníkem, není tomu tak. Autor totiž uvedené informace vkládá do textu nenápadně začleněním do rozhovorů mezi dvěma lovci. Samotný příběh je proložen dílčími zvěstmi o jiných událostech prožitých v uplynulých letech na výpravách a popisy krajiny. Zároveň také čtenáři podkryvá myšlení lovců, kteří prochází vývojem od „krvelačných“ štváčů medvědů až k lidem, kteří s pokorou pohlíží na přírodu a její krásy, bez potřeby odnést si nějakou tu trofej. I přes určitou strohost ve stylu psaní nabízí kniha pasáže, působící až melodramaticky. Především ty ze života medvědů. Tím, že medvědi mají svá jména, je přirozenější pro čtenáře se s nimi ztotožnit a vcítit se do nich. Navíc tomu pomáhá i skutečnost, že spousta událostí je vyprávěna z jejich pohledu. Celý příběh pak uzavírá motto J. O. Curwooda: „Největší vzrušení z lovu není

zabíjet, ale nechat žít.“ Myšlenka knihy mě velmi zaujala, už kvůli k tomu, že mám k přírodě blízký vztah, ale asi i proto, že děj se odehrává v nádherných scénériích hor Britské Kolumbie. Kniha mi vlastně nedala jinou možnost, než se chopit příležitosti a začít ji ilustrovat.

3 CÍL PRÁCE

Nemůžu říct, že od začátku bych měla striktně stanovený cíl práce. Měla jsem samozřejmě určitou představu o tom, jakým způsobem mají mé obrázky působit, jaký mají zanechat dojem a podobně, ale konkrétněji se mé cíle vyvíjely až v průběhu práce. Vyvíjely se a měnily. Co se však neměnilo, byl můj cíl vytvořit cyklus ilustrací, který osloví případného čtenáře knihy, ale také lidi, kteří o knize vůbec nic neví. Svou představu o výsledku jsem v průběhu shánění informací, studia literární předlohy, ale také obrazových podkladů, neustále mírně pozmněňovala a upravovala podle toho, jak jsem přicházela k novým informacím. A v lecčems mě samozřejmě nasměroval můj vedoucí bakalářské práce.

Téma knihy i její příběh je zaměřeno spíš na dospívající a dospělé čtenáře, a proto i mým cílem bylo, abych svými ilustracemi dokázala zaujmout hlavně tuto věkovou kategorii. Obrázky mají navodit atmosféru, ale také vtáhnout a vlastně probudit čtenářovu zvědavost a obrazotvornost. Tento koncept mi hlavně ze začátku dělalo potíže zkloubit. Nechtěla jsem ukázat „všechno“ nebo pomocí obrázků jen přepisovat děj knihy, ale chtěla jsem, aby obrázky knihu oživily vhodným a zajímavým způsobem. Vkusně, nevťiravě a decentně. Kvůli dobrodružnému tématu jsem se, po konzultaci s vedoucím práce, rozhodla nedělat výpravné, detailní, prokreslené ilustrace, na větším formátu, k čemuž mám normálně sklony, ale záměrně jsem zvolila úspornější verzi. A to jak ve velikosti formátu, tak i v technice.

Jak už jsem výše uvedla, moje ilustrace by měly oslovit také dospívající čtenáře. Mám pár zkušeností s prací s touto věkovou kategorií, a tak vím, jak těžký úkol to často je. Ale přesto doufám, že ilustrace budou „mluvit“ a dokážou si najít cestu i k těm náročnějším.

Knih samotná je psaná poměrně jednoduše, systematicky členěná, příběh je prostý a nese jednoduché poselství. Nepodbízí se čtenáři vznešenou, květnatou mluvou a pseudoměleckými větami. Všechno je napsáno prostě, pravdivě, jednoduše. Autor vlastně vypráví skutečné události, mluví o tom, co na vlastní kůži zažil. V tom spočívá síla příběhu. Půvab knihy v jejím nevťiravém, způsobu vyprávění. Chybí tu snaha hrát na city expresívními výrazy a citově zabarvenými větami při líčení prožitých událostí. Proto

knihy může působit až stroze, přestože má bohatý děj a popisuje množství zajímavých scén. Nicméně její příběh je vlastně velmi osobní, citlivý a má svou vnitřní poetiku i když se čtenář musí trochu víc snažit, aby ji našel. I mé ilustrace mají zanechat podobný dojem. Pociť jednoduchosti, nekomplikovanosti, ale ne primitivnosti. Chtěla bych, aby z obrázků byla cítit jistá nenucenost, přímočarost a pravdivost. Jednoduchost, která ale neomrzí a nenudí. Nesnaží se hrát na city nebo oslnit na první pohled. Chci aby si každý v jednotlivých obrázcích našel něco osobního, co ho osloví, poví mu třeba něco o medvědech a přiměje ho podívat se znovu.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Na začátku jsem se snažila zjistit především to, jak vidím já sama sebe, coby budoucího ilustrátora. Jaké techniky mám ráda, jaké mi jdou a jaké zas tolik ne. Jakým směrem bych se chtěla vydat. Když jsem si ujasnila, co mě baví a co sama od sebe očekávám, začala jsem hledat vhodnou knihu, jako předlohu pro svůj výtvarný záměr. Snažila jsem se, aby vybraná literární předloha co nejvíce korespondovala s tím, jak tvořím, s mým výtvarným vyjádřením. Protože mám sklony k spíše realistickému projevu, snažila jsem objevit knihu, která by s mým záměrem, kreslit popisnější, realitou inspirované obrázky, co nejvíce rezonovala. Zúžila jsem proto okruh knih na ty dobrodružné. Ty mi totiž jsou blízké jak obsahem, tak někdy i způsobem jakým jsou ilustrovány. Časté akční scény s bohatou figurální skrumáží a krásné, zadumané krajiny. To bylo přesně pro mě. S prvotní představou, že vytvořím cyklus realistických akvarelů, jsem začala studovat současné, ale i starší autory dobrodružných knih. Postupem času mi vykristalizoval okruh knih s ilustracemi Zdeňka Buriana. Jelikož byl jedním z nejlepších ilustrátorů knih podobně zaměřených, nebylo se čemu divit. Usoudila jsem však, že pokoušet se ilustrovat knihu, kterou již ilustroval takový mistr v oboru, by mohlo být dosti kontraproduktivní. Nechtěla jsem zavdat podnět ke srovnávání, nebo vyvolat iluzi, že mám s původními ilustracemi nějaký problém. Vydala jsem se proto jinou cestou a rozhodla se vyselektovat knihy notoricky známé, ať už kvůli ilustracím, tak i kvůli samotnému autorovi. Po tom, co jsem vyřadila tituly od Štorcha, Werna, Londona, Flose a jim podobných, jsem si chvíli nebyla jistá, zda volba dobrodružného tématu byla šťastná volba. Avšak záhy potom se mi do rukou dostala kniha od Jamese Olivera Curwooda s názvem Král šedých medvědů a já zjistila, že mám po problému.

Když jsem tedy vybrala techniku a literární předlohu, začala jsem studovat jak danou knihu, tak prostředí v němž se děj knihy odehrává. To zahrnovalo i menší exkurzi do historie Britské Kolumbie. Rovněž jsem si důkladně prohlédla mapy. Hlavně kvůli tomu, že kniha poměrně konkrétně vyjmenovává určitá místa, kde se postavy pohybují. Chtěla jsem se vyhnout jevu, který občas v knihách vídám. Ilustrátor tvoří ilustrace, které jako by vůbec

nebraly v potaz určité jasné informace v textu. Kupříkladu, když to trošku přeženu... Princezna má podle spisovatele hnědé vlasy, ale na ilustraci je plavovláska. A proto, tedy, jsem se snažila, co nejvíce proniknout do specifík zmiňované krajiny. Dále jsem pak shromažďovala všechny dostupné fotky, obrázky a zajímavosti z krajiny Skalistých hor a Britské Kolumbie.

Další částí přípravy bylo studium vybraného malíře, který mě oslovuje. Jak už asi je patrné, jedná se o Zdeňka Buriana. Snažila jsem se prostudovat jeho kvašovou techniku, způsoby kompozice, ale i další jeho osobité projevy. Hlavně pak jeho vystavění akčních scén a práci se světlem. Postupem času jsem se začala více zajímat i o jeho práci s linkou v perokresbách. Svým způsobem je mi Burianova práce velmi blízká a jeho řemeslná dovednost a dle mého názoru, důsledný realismus, mě i v kontextu dnešní doby velmi baví. Nicméně i když se mi práce Buriana líbí, během přípravy jsem se od Buriana posunula k dalším inspirativním umělcům, jakým je například akvarelista Joseph Zbukwic, který svými precizně propracovanými akvarely s dokonale vystiženou atmosférou daného okamžiku a realismem, který však nepostrádá šmrnc a originalitu, uchvátí snad každého. A přes další, realistické umělce typu ruského malíře I. I. Šiškina, jsem se dostala až linorytům současných umělců. Pro příklad: Dagmara Dabrowska, Andrej Olezyk a nebo Katarzyna Cyganik mě nasměrovaly na cestu, kterou jsem se nakonec vydala. A v neposlední řadě také dílo Josefa Wáchala, konkrétně jeho „Šumava umírající a romantická“. Velmi se mi líbí i práce Josefa Řeřichy, který buduje prostor pomocí svižných tahů, které jsou však pečlivě, promyšleně vedené. Otevírá před očima tajemnou a čarokrásnou krajinu, z které nemůžu odtrhnout oči. Nesmím vynechat také Františka Koblihu, který mi pomohl objevit půvaby noční krajiny a hlubokou nekonečnost noční oblohy. A vlastně to byly ony linority, které mi ukázaly to hlavní, co jsem se následně pokoušela do své práce vetkat. Jde o onu radostnou bezprostřednost a hravost v práci s liniemi.

Následoval proces hledání správné techniky. Od akvarelu přes lavírované tuše, perokresbu, lavírovanou tuš s perokresbou. U všech těchto technik jsem se zároveň snažila najít ten nejvhodnější formát, pro svůj záměr. Postupně se plocha čtvrtky zmenšovala, měnila tvar z podlouhlé

na formát A5 na výšku až se ustálila na formátu čtverce o straně třináct a půl centimetrů. Pak jsem začala se samotným procesem skicování a začala řešit problematiku kompozice, obsah obrázků a snažila se zkloubit i další dílčí práce.

5 PROCES TVORBY

Samotný proces tvorby cyklu ilustrací začal přirozeně skicováním. Zkoušela jsem vymyslet co nejvíce možných variant obrázků. Střídala techniky, ale i pozmněňovala formát. Celou tu dobu jsem neustále sbírala nové podněty, které by mi poskytly novou inspiraci. Jak už jsem psala výše. Tento proces tvorby, trval vůbec nejdéle z celého procesu realizace bakalářské práce. Velmi mi totiž záleží na tom, abych před tím než začnu kreslit „naostro“, měla v hlavě co možná nejvíc informací o daném tématu a vyzkoušela si co největší počet možných variant řešení. Zároveň potřebuji proniknout do tématu tak, abych ho měla „pod kůží“. A to prostě nejde uspěchat. Jde s tím samozřejmě ruku v ruce získávání obrazových podkladů, tak abych měla přesnou představu o prostředí v němž se děj odehrává. Řádově kolem několika set obrázků, které si snažím vrýt do paměti, abych byla schopná nakreslit co nejvíc z hlavy a vymýšlet si zinscenované kompozice. Po tomto poměrně zdlouhavém procesu, kdy mám nastřádáno dostatek potřebných informací, můžu začít kreslit, vím co a mám už z čeho čerpat.

U této práce se mi ale stala neočekávaná věc. Předkreslila jsem si tužkou obrázky, abych je potom vykreslila perokresbou a lavírovala tuší. Nakreslila jsem jich něco přes deset, přinesla na konzultaci a tam jsme dohromady s mým vedoucím bakalářské práce usoudili, že vlastně bude lepší ponechat ilustrace v tužce. A tak se stalo, že ze skic se staly vlastně výsledné obrázky. Samozřejmě ne ze všech a ještě to vyžadovalo nějaké další úpravy, ale základ zůstal víceméně stejný. Výsledná technika také více koresponduje s obsahem knihy. A to je vlastně důvod, proč jsem zvolila tento, možná by se dalo říct, netradiční způsob zpracování.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Jak už jsem zmínila výše, výsledná technika byla kresba tužkou. Snažila jsem se pracovat hlavně s liniemi, hrát si s tloušťkou a různými směry tahu. Inspirovala jsem se linoryty a myslím, že na mé práci s linkou to jde poznat. Následně jsem obrázky oskenovala a v počítači zvýraznila kontrast. Pak jsem kresby vytiskla na papír, který je mírně tónovaný a strukturovaný. Důvodem volby takového papíru bylo, aby i vytištěné obrázky neztrácely charakter ručních kreseb.

7 POPIS DÍLA

Jedná se o cyklus dvaceti sedmi ilustrací k dobrodružné knize. Technikou kresby tužkou. Formát je čtverec o straně třináct a půl centimetrů. Ilustrace nejsou výpravné a nemají mnoho detailních informací. I vzhledem k tomu, že jsou vytvořeny na mírně strukturovaném papíře, který větší prokreslenost kreseb nedovoluje.

Originální ilustrace jsou na akvarelovém papíře, který je zapaspartován do bílého papíru. Vždy jedna ilustrace na jedné paspartě. Všechny pak jsou uloženy v šedých tvrdých deskách, chránících je před případným poškozením. Desky i obrázky jsou zhotoveny ve dvou kopiích pro další potřeby školy.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Není úplně lehké zhodnotit objektivně svou vlastní práci a navíc najít její přínos oboru. Mnohem jednodušší by možná bylo říct něco o tom jak daná práce obohatila mě samotnou. Ale samozřejmě nemůžu čekat, že stejný pocit z mé práce budou mít i jiní. A protože se mi nedaří najít tenzi mezi tím jak nepřechválit příliš svoji práci a tím zbytečně ji nehanět, řeknu jen pár bodů z kterých, jak doufám, vyplyne něco srozumitelného.

Asi první věc, která mě napadá, v kontextu mé literární předlohy, je už výše zmiňovaný fakt, že jak spisovatel knihy a já rovněž, se snažíme o podobný cíl. Ukázat na krásu skrytou v přírodě, na její zákony a tajemství, kdy si však člověk musí dát práci, aby je objevil. Při bližším prozkoumání pak může přijít i k uvědomění si hlubších pravd o sobě a o životě. Tak jako dobrodružství v Skalistých horách změnilo myšlení dvou lovců, i jiné může změnit bezprostřední kontakt s přírodou. A věřím, že do určité míry i ten zprostředkovaný třeba skrze obrazy a umění. Přála bych si, aby podobný efekt na lidi měly i mé ilustrace.

V dnešní době se hodně málo dbá o určitou poctivost a upřímnost v jakékoliv práci. Ať už v obyčejném životě, tak i konkrétně v umění, se do popředí zájmu dostávají obyčejné a ve skutečnosti pramálo zajímavé věci, které nejsou pro mnoho lidí vůbec obohacující, ba spíš naopak. Ale protože je na pozadí silná propagace, nebo je to známka prestiže a luxusu, lidé jim věnují pozornost. Naopak mnoho skutečně zajímavých věcí se ztrácí, protože tak nějak nezapadají do obecného „vkusu“ populace nebo prostě nejsou tak vykřičené. A proto jsem se snažila ve své práci záměrně zařadit do onoho druhého proudu. Moje práce nemá být vyzývavě nápadná nebo křiklavě barevná, ale má svojí jednoduchostí a nekomplikovaností zaujmout až na druhý pohled, který by však měl člověka dovést k jistým sympatiím.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi pozitivní vlastnosti mé práce bych zařadila jistou spontánnost ilustrací, která je patrná hlavně z volby techniky a jisté svižnosti tahů. To vyplývá se skutečností, že obrázky byly většinou velmi rychle zrealizované, bez velkých časových prodlev mezi nápadem a jeho přenesením na papír. Jsem spokojená s tím, že se posunula moje práce s linkou, která nikdy nebyla mým prioritním zájmem. Docela jsem spokojená i s většinou zrealizovaných nápadů. A nakonec bych se chtěla „pochválit“ za to, že z obrázků je patrná atmosféra příběhu a krajiny.

10 SLABÉ STRÁNKY

Mezi slabé stránky musím zařadit to, že jsem často nedokázala úplně nenuceně a bez překreslování a oprav nakreslit svou představu. Naneštěstí jsou na ilustracích místa, kde je pro zkušenější oko patrný můj boj s tímto problémem. Další věcí je přítomnost obrázků, které jako by vypadávají z celkového cyklu. Na konkrétní obrázky nebudu a ukazovat prstem, ale jejich přítomnost v cyklu mi velkou radost nedělá. Tím spíš, že v hlavě nosím další nápady, které by si možná ztvárnění zasloužily mnohem více. Za další slabinu považuji i fakt z toho vyplývající, že by totiž i práce s linkou, kompozicí, světlem a stínem, mohla být mnohem propracovanější a tím zajímavější.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

SMITH, R., ERIGHT, M., HORTON, J. Škola kreslení a malování. Praha: Slovart, 2003. ISBN 80-720-9456-4.

PROKOP, V. Zdeněk Burian. České Budějovice: Gallery, 2005. ISBN 80-860 10-91-0.

HOCHMANOVÁ-BURIANOVÁ, E. Zdeněk Burian pravěk a dobrodružství. Praha: Magnet-Press, 1991. ISBN 80-85434-28-8

B) Internetové zdroje

<http://aolczyk.pl/>

<http://www.linoart.eu/>

<http://ateliergladis.over-blog.com/page/18>

<https://alamaura.wordpress.com/grafika-warsztatowa/>

https://www.google.cz/search?q=zdenek+burian+d%C5%99evoryty&es_sm=122&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ei=Pto7VfyGIMazUaTBgcgO&ved=0CCAQsAQ&biw=1366&bih=653#tbs=isz:l&tbm=isch&q=zdenek+burian+perokresby&imgsrc=xHHXNcK6Wa-JUM%253A%3BbeeRXid1rqp0ZM%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.daildeli.cz%252Ffilustrace%252F01burian%252F54mukerdzi%252F17.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fmartinlavay.blog.idnes.cz%252F317090%252Fgenialni-triky-mali-re-zdenka-buriana-4

<http://www.bohousek.cz/clanek-2011120005-vychazi-posledni-dil-z-trilogie-kanadskeho-severozapadu-indiani-britske-kolumbie-strpeli-olympiadu-od-zaniceneho-autora-ivana-makaska-hiawathy.html>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Britsk%C3%A1_Kolumbie

<http://www.infoglobe.cz/kanada-historie/>

<http://www.oldoregonphotos.com/subject/occupational-views/logging/at-work-in-the-woods-c-1898.html>

https://www.google.com/maps/d/viewer?msa=0&mid=z_6ZfhSeOyvY.kf_DCYxImafE

12 RESUMÉ

The assignment of my bachelor work has been to create series of twenty illustrations based on a novel. I have chosen an adventurous novel about bears called "The Grizzly King" by James Oliver Curwood. The book tells a story about two bears; an old grizzly bear named Thor and an orphan baby bear called Muskwy. There are two parallel stories. The first story is about bears and the second story is about two hunters who are trying to catch Thor. The narrator reveals to the readers the evolution of the hunters' thoughts and thinking. The hunters were bloodthirsty bear killers at the beginning and later became men who admired beautiful nature without the need to take away some trophy. I was carried away by the fact that the whole story takes place in beautiful mountains in British Columbia and also because I love nature. It was really pleasure to have a chance to illustrate this book.

The story is mainly for adults and for adolescent readers that's why my goal was to address these two groups. The drawings should evoke certain atmosphere of the story and awaken reader's fantasy. I didn't want to reveal the whole story in my illustrations. My goal was to support the story. I decided not to go into many details in the illustrations (which I usually tend to) and to try a new format and techniques. This decision was well supported by the adventures story.

The first technique which I started to use was a wash painting then I tried a wash painting together with a line drawing and finally I used only a pencil drawing. The last technique was the best to express my feeling regarding the story. The book is adventurous and so I guess it is going to be re-illustrated in the future again. My technique and all illustrations needed to correspond with the whole "outdoor" topic of the book, which means that the size of the pictures grew smaller and smaller according to the used technique. The final size of the illustrations is a square and its side is thirteen centimetres long even the original format I used to have at the beginning of my drawing was A5. I kept the square because it is unconventional. I wanted to try something new and a shape of a square format allowed me a unique possibility of composition. Another advantage

of this format is its fresh and unconventional look compared to the traditional paper sizes.

Both the process and the development of my work were very interesting. I started looking for more information about the landscape mentioned in the book, about the author, the animals, the history and also the interesting things about British Columbia. I continued studying various techniques by different authors too. The sources of my inspiration were changing during the whole drawing. The illustrator Zdeněk Burian gave me the very first enthusiasm for adventurous story. I tried to learn different types of composition from him and the way he works with light in his illustrations. Then I was inspired by in Joseph Zbukwic's work. Later I found the work of Dagmara Dabrowska, Andrej Olezyk or Katarzyna Cyganik and I like them a lot. One of the very important work which influenced me was „Šumava umírající a romantická (Dying Sumava and romantic) “ by Josef Wáchal and also work by Josef Řeřicha and mainly by František Koblíha.

To be honest I have mixed feelings regarding my work. One of my weaknesses is a lack of determination. It influenced the time which I was able to spend drawing each illustration. I also think if I were able to organize my work better I may get even better and more original ideas. On the other hand, thanks to the fact that I didn't have much time, the illustrations are rather fresh and full of energy. I hope that readers will enjoy them.

Příloha 1

Obrázek 01, 02

Příloha 2

Obrázek 03, 04

Příloha 3

Obrázek 05, 06

Příloha 4

Obrázek 07, 08

Příloha 5

Obrázek 09, 10

Příloha 6

Obrázek 11, 12

Příloha 7

Obrázek 13, 14

Příloha 8

Obrázek 15, 16

Příloha 9

Obrázek 17, 18

Příloha 10

Obrázek 19, 20

PŘÍLOHA 1

PŘÍLOHA 2

PŘÍLOHA 3

PŘÍLOHA 4

PŘÍLOHA 5

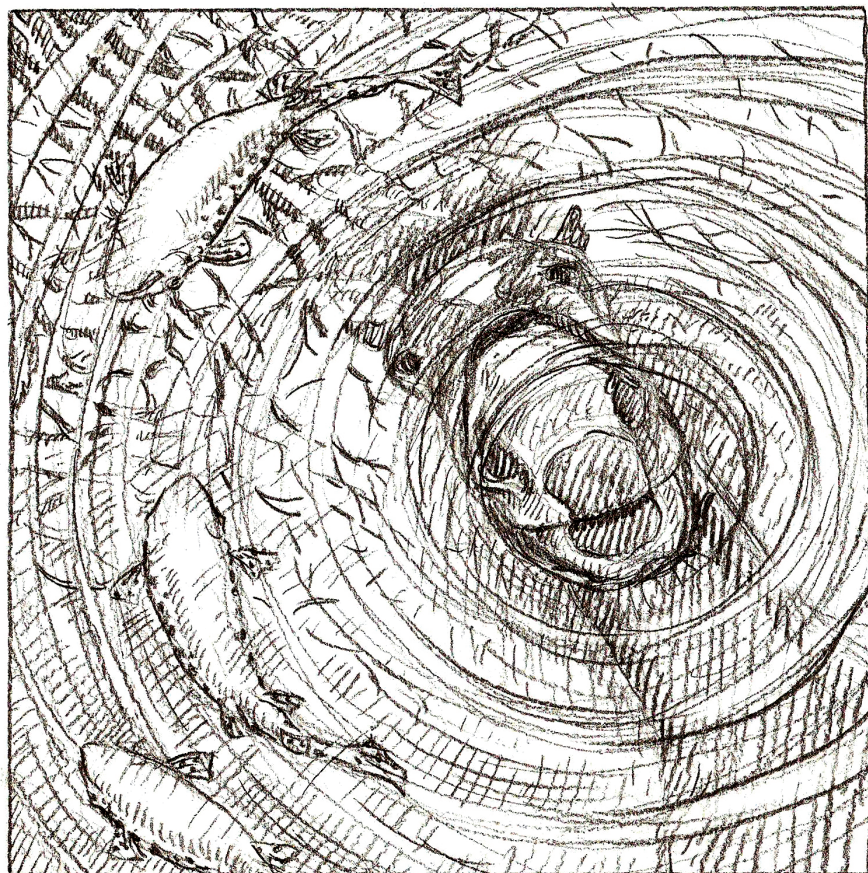
PŘÍLOHA 6

PŘÍLOHA 7

PŘÍLOHA 8

PŘÍLOHA 9

PŘÍLOHA 10

